

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ

2. ХРИЗАНТЕМИ

chitanka.info

*Долепила чело до хладното стъкло,
поглежда тя навън.
Пред тъмния ѝ взор почива равний двор
в злокобен, тежък сън.*

*В градинката цветя — деца на есента,
трептят едвам-едвам.
Тя пита ги с тъга: „Защо, защо сега
разцъфнали сте там?“*

*Кого ще кича с вас през тих вечерен час,
упита от любов?
Над него кръст стърчи, на който не личи
навярно и наслов.*

*Тях — сладките уста целуна ги смъртта
отдавна там на юг
и нивга занаяпред нито с последний цвет
не ще накича друг.*

*Защо, ви питам аз, защо, защо тогаз
сте толкоз свежи пак?“
— Защо ли пак цъфтим? Нима не ще красим
ний твоя саркофаг?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.